

Sygn. akt III CZ 37/07

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa J.Ś. i K.Ś.

przeciwko S.K.

o ochronę własności,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 18 października 2007 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 maja 2007 r., sygn. akt [...],

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Pozwany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika będącego radcą prawnym, zaskarżył postanowienie Sądu drugiej instancji z dnia 23 maja 2007 r. odrzucające skargę kasacyjną, przez wniesienie od niego zażalenia skierowanego do Sądu Okręgowego w K., które następnie Sąd ten przedstawił Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Tymczasem zgodnie z art. 394¹ k.p.c. zażalenie na powyższe postanowienie przysługuje do Sądu Najwyższego, a zatem powinno być skierowane do tego Sądu.

Postępowanie mające na celu otworzyć pozwanemu drogę do kontroli kasacyjnej – kontynuowane przez profesjonalnego pełnomocnika powinno odpowiadać standardom wymaganym także od zażalenia w sensie jego zgodności z prawem i celowości. Wskazanie Sądu Okręgowego jako właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną nie stanowi „oczywistej niedokładności” pisma procesowego, lecz jest błędem wyboru Sądu właściwego do rozpoznania zażalenia (por. postanowienie SN z dnia 3 marca 2005 r., sygn. II CZ 2/05, niepubl.; postanowienie SN z dnia 2 kwietnia 2003 r., sygn. I CKN 151/01 niepubl.; postanowienie SN z dnia 12 lutego 2003 r., sygn. I CZ 197/02 niepubl.; postanowienie SN z dnia 24 lipca 2006 r., sygn. IV CNP 57/06).

W judykaturze został przyjęty kierunek orzecznictwa, zgodnie z którym skierowanie środka odwoławczego do sądu niewłaściwego rodzi dla strony niekorzystne skutki procesowe (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1965 r., I PZ 80/65, OSPiKA 1966, poz. 124, z dnia 14 listopada 1973 r., II CZ 183/73, OSPiKA 1974, nr 5, poz. 97 oraz uchwała połączonych Izb Cywilnej oraz Administracyjnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 listopada 1987 r., III CZP 33/87, OSNCP 1998, nr 6, poz. 73; postanowienie SN z dnia 12 lutego 2003 r. I CZ 197/02; postanowienie SN z dnia 4 sierpnia 2005 r. III CZ 63/05).

Ponieważ zażalenie skarżącego sporządzone zostało przez fachowego pełnomocnika, przeto podlegało ono odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie art. 370¹ k.p.c. w zw. z art. 398²¹, art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 368 § 1 k.p.c. i art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c., wobec skierowania go do niewłaściwego Sądu.